

- 4) Czy obniżka ceny (gwarancja) lub odszkodowanie dla zrekompensowania opóźnienia lotu przyznane pasażerowi przez organizatora podróży na podstawie prawa krajowego mogą zostać potrącone z odszkodowaniem należnym od obsługującego przewoźnika lotniczego zgodnie z art. 7 (Prawo do odszkodowania) rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. celem zrekompensowania tego samego opóźnienia (art. 12)?
- 5) W przypadku gdy potrącenie jest możliwe: Czy przewoźnik lotniczy może dokonać potrącenia zawsze, czy też jest ono uzależnione od tego, w jakim zakresie jest ono dopuszczone w prawie krajowym lub zostanie uznane za słuszne przez sąd?
- 6) W przypadku gdy właściwe jest prawo krajowe lub gdy do sądu należy wydanie orzeczenia w zakresie swobodnej oceny: Czy odszkodowanie na podstawie art. 7 rozporządzenia ma na celu jedynie wynagrodzenie niedogodności i straty czasu doznanych przez pasażera wskutek opóźnienia, czy też również naprawienie szkód materialnych?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden
(Niderlandy) w dniu 14 stycznia 2015 r. – Universal Music International Holding BV/Michael
Tétreault Schilling, Irwin Schwartz, Josef Brož**

(Sprawa C-12/15)

(2015/C 089/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Universal Music International Holding BV

Strona pozwana: Michael Tétreault Schilling, Irwin Schwartz, Josef Brož

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 44/2001 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że za „miejsce, gdzie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę” można uznać to miejsce w państwie członkowskim, w którym szkoda zaistniała, jeżeli szkoda ta jest wyłącznie szkodą majątkową będącą bezpośrednim następstwem czynu niedozwolonego popełnionego w innym państwie członkowskim?
- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze
 - a) Na podstawie jakiego kryterium lub jakich aspektów sądy krajowe mają ustalić w ramach oceny swojej jurysdykcji zgodnie z art. 5 pkt 3 rozporządzenia nr 44/2001, czy w danym przypadku występuje szkoda majątkowa będąca bezpośrednim następstwem czynu niedozwolonego („pierwotna szkoda majątkowa” lub „bezpośrednia szkoda majątkowa”) czy też szkoda majątkowa będąca następstwem szkody początkowej zaistniałej w innym miejscu lub szkoda, która wynika ze szkody zaistniałej w innym miejscu („szkoda następcza” lub „pośrednia szkoda majątkowa”)?

- b) Na podstawie jakiego kryterium lub jakich aspektów sądy krajowe mają ustalić w ramach oceny swojej jurysdykcji zgodnie z art. 5 pkt 3 rozporządzenia nr 44/2001 miejsce, w którym zaistniała w danym wypadku szkoda majątkowa – bezpośrednia lub pośrednia – lub w którym przyjmuje się, że zaistniała?
- 3) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy rozporządzenie nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że sądy krajowe, które mają dokonać oceny, czy mają w danym wypadku jurysdykcję na podstawie tego rozporządzenia, są zobowiązane w ramach swej oceny oprzeć się na istotnej w tym kontekście argumentacji powoda względnie skarżącego, czy w ten sposób, że powinny też uwzględnić to, co przytoczył pozwany celem podważenia tej argumentacji?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 13 listopada 2014 r. w sprawie T-481/11, Hiszpania/Komisji, wniesione w dniu 22 stycznia 2015 r. przez Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-26/15 P)

(2015/C 089/14)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uwzględnienie niniejszego odwołania i uchylenie wyroku Sądu z dnia 13 listopada 2014 r. w sprawie T-481/11 Hiszpania przeciwko Komisji.
- Stwierdzenie nieważności pkt VI lit. D tiret piąte część B2 część 2 załącznika I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw⁽¹⁾.
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Naruszenie prawa dotyczące zakresu obowiązku uzasadnienia. Podstawy, na których oparł się Sąd, nie spełniają wymogu jasności i braku dwuznaczności, jakim powinno cechować się uzasadnienie rozporządzenia w celu spełnienia wymogów art. 296 TFUE. Sąd wypełnił faktycznie swym własnym uzasadnieniem luki w uzasadnieniu zaskarżonego rozporządzenia i zastąpił własnym uzasadnieniem uzasadnienie zaskarżonego aktu.

Naruszenie prawa dotyczące zasady równego traktowania. Podstawy przywołane przez Sąd w tej kwestii nie opierają się na kryteriach właściwych w celu dokonania porównania. Sąd opiera swe rozumowanie na rzekomo notoryjnym fakcie niepopartym żadną okolicznością faktyczną lub naukową, a mianowicie na rozróżnieniu między owocami o grubiej łupinie i owocami o cienkiej łupinie oraz na zaliczeniu owoców cytrusowych do pierwszej kategorii.